

Ger van Aalst laat er geen gras over groeien

Als Ger van Aalst zo doorgaat als de laatste paar partijen, moet er wellicht worden overwogen hem korting op de contributie te geven. Hij gebruikt immers nog niet de helft van de clubavond om zijn tegenstanders te verslaan! In de 1e ronde van de 2e manche had hij al in een mum van tijd gewonnen. In de 2e ronde deed hij precies hetzelfde. Dit keer was Patrick Heijnen het slachtoffer. Agressief aanvalsschaak brengt Ger succes. Tegen Patrick stuurde hij razendsnel zijn stukken op de koningsstelling af met een succesvolle mataanval als gevolg.

Ger van Aalst

Ook Louis van Mechelen was snel klaar. Hij won van Geraldine Korver, die overigens steeds beter gaat schaken, maar nog ervaring te kort komt tegen de ervaren rotten. Kees van Hogeloon leek tegen Jan Konings ook niet veel tijd nodig te hebben. Hij kwam veel beter uit de opening, leek Jan te overlopen, maar Jan offerde een stuk tegen 2 pionnen en maakte het nog behoorlijk gecompliceerd. Zo moest Kees toch nog een avond ploeteren, maar hij won uiteindelijk wel.

De partij tussen Toon de Rooij en Cor Lazeroms ging lang gelijk op, tot Toon de kwaliteit wist te winnen. Met een kwaliteit voor is het makkelijker spelen, Toon won er nog een paar pionnen bij en haalde de volle winst binnen. Wim Soeters kreeg tegen Cees Buurman de half open a-lijn in handen. De a-pion van Cees sneuvelde, waarna ook de andere pionnen op de damevleugel onder vuur kwamen. Wim kreeg prachtige verbonden vrijpionnen op de damevleugel, die de winst leken te garanderen, maar Cees had nog een tactische truc achter de hand en forceerde remise.

John van Helden moest het opnemen tegen Ad Bruijns en speelde een beresterke partij. Hij hield Ad voortdurend onder druk en Ad moest zich met hand en tand verdedigen. Dat deed Ad bijzonder goed, met remise als eindresultaat.

Alle uitslagen op een rijtje:

John van Helden – Ad Bruijns $\frac{1}{2}$ – $\frac{1}{2}$

Toon de Rooij – Cor Lazeroms 1 – 0

Cees Buurman – Wim Soeters $\frac{1}{2}$ – $\frac{1}{2}$

Ger van Aalst – Patrick Heijnen 1 – 0

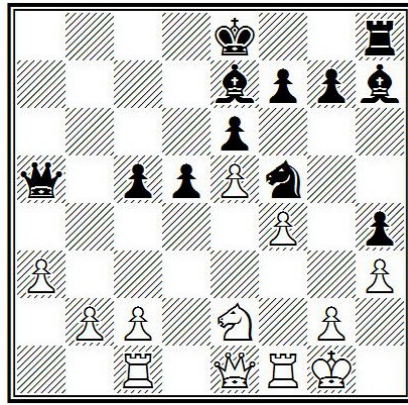
Kees van Hogeloon – Jan Konings 1 – 0

Louis van Mechelen – Geraldine Korver 1 – 0

Elke schaker maakt zo af en toe stomme fouten. Het is dan een troost om te weten dat zelfs het beste paard van stal zich wel eens lelijk vergaloppeerd. Het volgende overkwam Ted van Eck, 10-voudig clubkampioen van Eeuwig Schaak, in het districtskampioenschap tegen Tikran Tikranian.

John van Helden

Wit heeft zojuist 23.Dd1-e1 gespeeld en Ted van Eck wil met zwart al een tijdje lang rocheren. Waarschijnlijk had hij al voor de zet van wit besloten dat dit wel een geschikt moment was en daarom speelde Ted 23...,O-O ??? Om vervolgens te constateren dat hij een “klein” detail over het hoofd had gezien en meteen maar op te geven... Blunderen is menselijk en geen mens is ervan gevrijwaard...